

Sygn. akt VII U 1504/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.03.2017 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SO Joanna Sawicz

Protokolant : st. sekretarz sądowy Mirela Prześllica-Pietras

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 22.03.2017 r. w Świdnicy

sprawy **Z. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o nieopłacone składki

na skutek odwołania **Z. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia (...). Nr (...) -RKS

I. oddala odwołanie;

II. nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt VIIIU 1504/16

UZASADNIENIE

Z. P. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...), znak sprawy: (...) - RKS, w której organ rentowy stwierdził obowiązek zapłaty przez wnioskodawczynię zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2006r. do marca 2009r. w łącznej kwocie 12.960,73 zł.

Ubezpieczona zarzuciła, że wydane zaświadczenie z Urzędu Skarbowego w N. o dochodach uzyskanych w okresie od 1.07.2005r. do 23.03.2009r. nie określa przychodu jaki osiągnęła, zaś z powodu utraty dokumentów nie można w chwili obecnej udowodnić comiesięcznych przychodów. Nadto podniosła, iż organ rentowy nie informował ją o powstałym zadłużeniu, dopiero uczynił to w 2014 roku, nadto odmówiono jej umorzenia zaległości i rozłożenia na raty na zaproponowanych przez nią warunkach. Powódka także zgłosiła zarzut przedawnienia w/w należności wobec upływu 5-letniego okresu od ich wymagalności.

Strona pozwana Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu na jej rzecz. Organ rentowy podał, że decyzja wydana została na podstawie art. 83 ust. 1 oraz 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r., poz. 963), ponieważ płatnik składek nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 w/w ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, stąd konieczność określenia wysokości zadłużenia. Nadto strona pozwana wskazała, że przedawnienie wynosi 10 lat i bieg jego terminu zawiesza postępowanie w/s wydania decyzji o zadłużeniu, zaś nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wprowadzona ustawą z dnia 16.09.2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) przewiduje 5 letni okres przedawnienia składek. Jednakże zgodnie z art. 27 w/w nowelizacji, dla składek, których termin przedawnienia rozpoczął bieg przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym nowelizacją, z tym, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. W dalszym ciągu zdarzenia ingerujące w bieg terminu (art. 24 ust. 4-6 sus) mogą wydłużyć lub przerwać jego bieg.

Zakład, przed wszczęciem postępowania w/s decyzji o zadłużeniu zbadał bieg terminu przedawnienia w świetle uregulowań sprzed i po nowelizacji - do przedawnienia nie doszło. Natomiast w kwestii umorzenia zadłużenia, w dniu 29.12.2014 r. Zakład wydał decyzję odmawiającą umorzenia, zaś zawarcie umowy w sprawie ratalnej spłaty zadłużenia nie doszło do skutku. Odwołująca tylko za (...) i (...) spełnia warunki do nieopłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne. Natomiast z powodu braku wskazania przez płatniczkę comiesięcznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za lata 2007-2009 nie ma możliwości ustalenia kolejnych okresów zwolnienia z opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Dlatego deklarowane składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowią rzeczywisty obraz rozliczeń składek wykazanych w decyzji z dnia 22.07.2016 r.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. P. od dnia 01.02.1998r. pobiera emeryturę, Świadczenie to wypłacane było na jej rzecz przez organ rentowy w następujących kwotach : w okresie - od lipca 2005r. do lutego 2006r. w wysokości po 795,63zł miesięcznie, od marca 2006r. do lutego 2008r. po 844,96zł miesięcznie, od marca 2008r. do lutego 2009r. po 937,37zł miesięcznie i od marca 2009r. po 994,55zł miesięcznie.

Powódka korzysta publicznej opieki zdrowotnej, dodatkowo także leczy się w prywatnych placówkach medycznych - okoliczność przyznana na rozprawie.

W okresie pobierania w/w świadczenia ubezpieczona jednocześnie prowadziła działalność gospodarczą: sklep spożywczo-warzywniczy i rozliczała się na zasadach ogólnych, a nie karty podatkowej. Z tego tytułu dokonała zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego m.in. w okresie od 01.07.2005r. do 22.03.2009r., jednak nie opłacała należnych składek na to ubezpieczenie. Zaległość z tego tytułu wynosi łącznie kwocie 12.960,73 zł; na w/w kwotę składają się należności za okres: składka 05/2006r. w kwocie 175,25 zł; składka 06/2006r. w kwocie 166,66 zł; składka 07/2006r. w kwocie 166,66 zł; koszty upomnienia 07/2006r. w kwocie 11,60 zł składka 08/2006r. w kwocie 166,66 zł; składka 09/2006r. w kwocie 169,47 zł; składka 10/2006r. w kwocie 169,47 zł; składka 11/2006r. w kwocie 169,47 zł; koszty upomnienia 11/2006r. w kwocie 11,60 zł składka 01/2007r. w kwocie 177,36 zł; składka 02/2007r. w kwocie 177,36 zł; składka 03/2007r. w kwocie 190,52 zł; koszty upomnienia 03/2007r. w kwocie 11,60 zł składka 04/2007r. w kwocie 190,52 zł; składka 05/2007r. w kwocie 190,52 zł; składka 06/2007r. w kwocie 184,80 zł; składka 07/2007r. w kwocie 184,80 zł; koszty upomnienia 07/2007r. w kwocie 11,60 zł składka 08/2007r. w kwocie 184,80 zł; składka 09/2007r. w kwocie 189,85 zł; składka 10/2007r. w kwocie 189,85 zł; składka 11/2007r. w kwocie 189,85 zł; koszty upomnienia 11/2007r. w kwocie 11,60 zł, składka 12/2007r. w kwocie 195,15 zł; składka 01/2008r. w kwocie 195,15 zł; składka 02/2008r. w kwocie 195,15 zł; składka 03/2008r. w kwocie 209,59 zł; koszty upomnienia 03/2008r. w kwocie 11,60 zł, składka 04/2008r. w kwocie 209,59 zł; składka 05/2008r. w kwocie 209,59 zł; składka 06/2008r. w kwocie 205,87 zł; składka 07/2008r. w kwocie 205,87 zł; koszty upomnienia 07/2008r. w kwocie 11,60 zł, składka 08/2008r. w kwocie 205,87 zł; składka 09/2008r. w kwocie 212,78 zł; składka 10/2008r. w kwocie 212,78 zł; składka 11/2008r. w kwocie 212,78 zł; koszty upomnienia 11/2008r. w kwocie 11,60 zł, składka 12/2008r. w kwocie 215,35 zł; składka 01/2009r. w kwocie 215,35 zł; składka 02/2009r. w kwocie 215,35 zł; składka 03/2009r. w kwocie 224,24 zł.

zł; koszty upomnienia 03/2009r. w kwocie 11,60 zł oraz odsetki naliczone na dzień wydania decyzji od powyższych składek 22-07-2016r.

W 2007 roku organ rentowy zawiadomił ubezpieczoną o istniejącej zaległości, nadto wystawił upomnienia, które przesłał na jej adres, pomimo to wnioskodawczyni nie złożyła żadnych wyjaśnień, oświadczeń, nie uregulowała należności (pisma z dnia 21.08.2007r.). Dodatkowo organ rentowy w dniu 24.10.2010r. wystawił upomnienie dotyczące wezwania ubezpieczonej do zapłaty zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lipca 2005r. do sierpnia 2007r. Obie przesyłki doręczono do adresatowi - co wynika ze zwrotnego poświadczenia odbioru, na których powódka złożyła swój podpis (23.08.2007r., 31.10.2007r.)

W październiku 2014 roku organ rentowy po raz kolejny wystawił upomnienia dotyczące zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne za w/w okres oraz za okres dalszy tj. za lata 2007-2009. Również tę przesyłkę powódka odebrała osobiście i pokwitowała w dniu 17.10.2014r. ich odbiór

Pismem z dnia 20.10.2014r. powódka w odpowiedzi na otrzymane upomnienia, oświadczyła, że z informacji biura rachunkowego, z którym współpracowała, wynikało, iż nie ma ona obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ponieważ jej dochód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej nie przekraczał 50% najniższej emerytury, przy czym nie uchyła się od obowiązku opłacenia zaległych składek.

Nadto powódka złożyła wniosek o umorzenie zaległości.

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą powódka w 2005 roku, 2006 roku, 2008 roku wykazała stratę, natomiast za rok 2007 i 2009 - dochód (2007r. - 1.564,93 zł, 2009r. - 800,94 zł).

Z. P. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie 01.07.2005r. do 23.03.2009r. uzyskała następujące przychody w poszczególnych latach: w 2005 roku w rozbiu na miesiące narastająco: lipiec - 4.298zł, sierpień - 8.808zł (co daje przychód 4.510 zł), wrzesień - 14.528zł (co daje przychód 5.720zł) październik - 17.429zł (co daje przychód 2.901 zł), listopad - 19.329zł (co daje przychód 1.900zł) grudzień - 19.329zł (co daje przychód 0zł), **w 2006 roku** w rozbiu na miesiące narastająco: styczeń - 3.600zł, luty - 7.728,50zł (co daje przychód 4.128,50zł) marzec - 10.574zł (co daje przychód 2.845,50zł) kwiecień - 15.328,32zł (co daje przychód 4.754,32zł), maj - 22.056,62zł (co daje przychód 6.728,30zł), czerwiec - 27.078,92 zł (co daje przychód 5022,30zł), lipiec - 31.358,92zł (co daje przychód 9.302,30zł), sierpień - 3.3701,45zł (co daje przychód 2.342,53zł), wrzesień - 35.808,45zł (co daje przychód 2.107zł), październik - 37.010,45zł (co daje przychód 1.202zł), listopad - 37.524,45zł (co daje przychód 514zł), grudzień - 37.524,45zł (co daje przychód 0zł); **w 2007 roku** - łączny przychód za 12 miesięcy - 35.220zł, w 2008 roku - łączny przychód za 12 miesięcy - 39.304,80zł, w 2009 roku - przychód uzyskany w okresie 3 miesięcy - 7.465,10zł.

Pismem z dnia 15.12.2014r. organ rentowy poinformował powódkę o poczynionych ustaleniach jak wyżej, a także o zasadach zwolnienia z obowiązku opłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne. Powódka nie zakwestionowała powyższych ustaleń.

Decyzją z dnia 29.12.2014r. organ rentowy odmówił powódce umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek. Nadto strony nie zawarły umowy w zakresie rozłożenia spłaty zadłużenia na raty, wobec braku akceptacji ubezpieczonej warunków zaproponowanych przez organ rentowy

Pismem z dnia 3.06.2016r. organ rentowy zawiadomił powódkę o wszczęciu postępowania w sprawie określenia zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne. Powódka nie złożyła żadnych nowych dowodów w sprawie.

Zaskarżoną decyzją z dnia (...), znak sprawy: (...)- RKS Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. organ rentowy stwierdził obowiązek zapłaty przez wnioskodawczynię zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2006r. do marca 2009r. w łącznej kwocie 12.960,73 zł (z wyłączeniem grudzień 2005r. i grudzień 2006r.)

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

Miesięczna wysokość minimalnej emerytury wynosiła w okresie: od marca 2004r. do lutego 2006r. - 562,58zł., od marca 2006r. do lutego 2008r. - 597,46zł, od marca 2008r. do lutego 2009r. - 636,29zł, od marca 2009r. do lutego 2010r. - 675,10zł). Miesięczna wysokość minimalnego wynagrodzenia wynosiła od 1.01.2005r. - 849zł, od 01.01.2006r. - 899,10zł, od 01.01.2007r. - 936 zł, od 01.01.2008r. - 1126zł, od 01.01.2009r. - 1276zł – fakty powszechnie znane wynikające z uregulowań prawnych.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wniesione przez Z. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie niniejszych rozważań należy wskazać, że Sąd rozpoznający odwołanie od konkretnej decyzji jest związany zakresem rozstrzygnięcia. Oznacza to, że postępowanie sądowe jest w danej sprawie ograniczone do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. A zatem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania wyznacza decyzja, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ k.p.c.) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli Sądu

Stąd też, mając na uwadze rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji, kwestią sporną było ustalenie czy w istocie ubezpieczona jest zobowiązana do zapłaty należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, których nie uiściła co nie budzi wątpliwości.

W myśl art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2016r., poz. 1793 tekst jedn.) w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 (pkt 1c - prowadzące działalność pozarolniczą, pkt 16 - pobierające emeryturę) składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie. Oznacza to, że ustawodawca przewidział generalną zasadę opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne od każdego źródła przychodu. Natomiast przepis art. 82 ust. 8 w/w ustawy przewiduje zwolnienie z obowiązku zapłaty składki na ubezpieczenia zdrowotnego, z tytułu działalności o której mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c osoby, która pobiera świadczenie emerytalne lub rentowe w wysokości nie przekraczającej miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, w przypadku, gdy :

- 1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub
- 2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że powyższe zwolnienia jak wyjątek przewidziany przez ustawodawcę od zasady obowiązkowego uiszczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne od każdego z tytułów podlegania temu ubezpieczeniu odrębnie, wynikającej z art. 82 ust. 1 ustawy, jako unormowania szczególne podlega ścisłej wykładni. Stosowanie rozszerzającej interpretacji regulacji o charakterze wyjątkowym nie jest dopuszczalne .

W związku z tym, że powódka nie pobierała emerytury w wysokości przekraczającej kwoty minimalnego wynagrodzenia, to aby móc skorzystać z ustawowego zwolnienia od opłacenia spornej składki, winna wykazać, iż opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej lub uzyskuje dodatkowe przychody z tytułu działalności gospodarczej w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury. Te okoliczności winna udokumentować już na etapie postępowania przed organem rentowym. Jednak ani w toku postępowania wszczętego przez stronę pozwaną, ani w toku postępowania sądowego ubezpieczona nie wykazała powyższych przesłanek zwalniających ją od obowiązku zapłaty należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne. Wnioskodawczyni bowiem nie wykazała wysokości uzyskiwanych w spornym okresie przychodów z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, co nie pozwala na stwierdzenie, czy kształtują się one na poziomie nie przekraczającym miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury, w szczególności nie przedłożyła ksiąg przychodów i rozchodów obejmujących sporny okres. Jedynym dowodem, na który powołała się ubezpieczona to zaświadczenie o wysokości jej dochodu. Tym czasem w/w przepisie ustawodawca uzależnił możliwość skorzystania z ulgi w opłacaniu składek na ubezpieczenie zdrowotne od wysokości

przychodu - a nie wykazywanego dla celów podatkowych dochodu. Pojęcie "przychód" i "dochód", choć oba należą do pojęć z kategorii rachunkowości, to mają różny zakres znaczeniowy. Dochód stanowi przychód pomniejszony o koszty jego uzyskania. Okoliczność, iż w danym roku rozliczeniowym ubezpieczona nie osiągnęła dochodu, a prowadzona przez nią działalność gospodarcza wygenerowała stratę, nie oznacza zatem, iż przychód, o którym mowa w art. 82 ust. 8 w/w ustawy, nie przekracza miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury. Utożsamianie pojęcia "dochód" z pojęciem "przychodu", co zdaje się czynić powódka nie jest uprawnione.

A zatem skoro przychód za lata 2006-2009 uzyskany przez powódkę z tytułu działalności gospodarczej był wyższy niż 50% kwoty najniższej emerytury, a jednocześnie ubezpieczona w żaden sposób nie wykazała, aby za okresy sporne ten przychód w poszczególnych miesiącach był niższy (poza miesiącami grudzień 2005r. i grudzień 2006r.), to brak było podstaw do zmiany decyzji.

W myśl art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r., poz. 963) do składek na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

A zatem będą miały tutaj pełne zastosowanie zarówno przepisy dotyczące obowiązku naliczenia i zapłaty tych składek przez płatnika, jak i przepisy w zakresie przedawnienia czy nalecenia odsetek.

Przede wszystkim należy wskazać na regulację zawartą w art. 46 ust.1 w/w ustawy, który to zobowiązuje płatnika składek do rozliczania, obliczania i opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy. To zatem płatnik winien wykazać w sytuacji, gdy chce skorzystać z ustawowych zwolnień odnośnie zapłaty składki, istnienie przesłanek warunkujących brak obowiązku opłacania określonej składki, w tym na ubezpieczenie zdrowotne. Odnosząc to do niniejszej sprawy, należy podnieść, że ubezpieczona od 2007 roku była informowana o fakcie istnienia zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, a nawet o warunkach skutkujących zwolnieniem z opłacenia tych należności, które winna udokumentować. Pomimo to ubezpieczona w żaden sposób nie wykazała powyższych okoliczności.

Także na etapie postępowania sądowego, pomimo obowiązku wynikającego z art. 3 i 232 k.p.c. (przepisy te przewidują, że to strony są dysponentem procesu cywilnego i mają obowiązek wykazywania zasadności swoich stanowisk; Sąd natomiast nie jest zobowiązany do działania z urzędu, niejako w zastępstwie strony) nie wskazała żadnych dowodów, które by podważyły poczynione w sprawie ustalenia i wykazały przesłanki, o których mowa w ust.8 pkt 1 i 2 artykułu 82 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2016r., poz. 1793 tekst jedn.). Istota ciężaru dowodu sprowadza się bowiem do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. A zatem twierdzenia strony, która ich nie udowodniła, nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do kwestii przedawnienia należy wskazać, że nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wprowadzona ustawą z dnia 16.09.2011r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1378) przewiduje obecnie 5- letni okres przedawnienia składek - art. 24 ust.4 Jednakże zgodnie z art. 27 w/w nowelizacji, dla składek, których termin przedawnienia rozpoczął bieg przed dniem 1 stycznia 2012r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym nowelizacją, ale bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012r. (a zatem kończyłyby się dopiero z dniem 31.12.2016r.); natomiast jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu (10 lat). Nadto zgodnie z art. 24 ust. 5b w/w bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego, zaś w myśl art. 24 ust.5f w

przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Reasumując , skoro wystawienie upomnienia jest pierwszą czynnością zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek, co zostało podjęte w 2007 roku przez organ rentowy , nadto w dniu 3.06.2016r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie ustalenia obowiązku zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne, to niewątpliwie składki począwszy od maja 2006 roku (płatne w czerwcu 2006r. do 10-go) nie uległy przedawnieniu.

Odnosząc się do kwestii odsetek, należy podnieść, że powstanie stosunku ubezpieczenia społecznego kreuje prawa i obowiązki obu stron. Prawa i obowiązki wynikające z tego stosunku powinny być realizowane w terminach wskazanych w ustawach. Konsekwencją opóźnienia w ich realizacji jest prawo do odsetek. Prawo organu rentowego do odsetek wynika z treści art. 23 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych . Zgodnie z przywołaną normą od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29.08.1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U.2017.201 j.t.). Obowiązek zapłaty odsetek od nieuiszczonych w terminie składek na ubezpieczenia społeczne - zdrowotne nie jest uzależniony od winy płatnika, a obowiązek ich naliczenia powstaje z mocy prawa art. 53 §1 i §4 Ordynacji podatkowej . na marginesie należy podnieść, że wbrew twierdzeniom powódki, od 2007 roku była ona informowana o istniejącym zadłużeniu , zarówno w zakresie podstawy prawnej jak i wysokości .

A zatem , mając na uwadze powyższe rozważania , Sąd na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne. Natomiast w myśl art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej w kwocie 4.800 zł w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) na zasadzie słuszności , mając na uwadze stopień skomplikowania spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych.